

CCOO Federación Servicios

Flexibilitat i fermesa

Us volen explicar exactament quines han estat les propostes que hem fet, tan a la ACARl com a la Federació Catalana de Caixes, en definitiva a la patronal:

- Recuperar ½ hora el mateix dia 5 treballant fins a les 15 h (Caixa Laietana ¼ d'hora) i les altres hores acordant-ho amb el cap de cada centre de treball.
- Recuperar les hores a través de Formació o altres actes presencials a que ens convoquen, fora del horari del Conveni, durant 1 any (canvis informàtics, explicacions de nous productes, curssets, actes institucionals, fires, captació loteries premiades, inauguració oficines, etcètera).
- Recuperar treballant sense obrir al públic la tarda del dimecres 4.
- Recuperar treballant sense obrir al públic alguna altra tarda de 2006.
- En tots els casos es podia haver treballat el dia 5 fins a les 15 hores i així ja teníem temps recuperat.

O sigui que per part sindical hi ha hagut prou flexibilitat, ja que les Direccions catalanes tenien on triar com recuperàvem unes hores que no els devem ni deurem.

Si les Direccions estaven disposades a tancar la tarda del dia 5, vol dir que consideraven que no hi havia cap perjudici ni cost econòmic. Per tant, l'única causa de no fer-ho és el seu rebuig en la forma de compensar les hores de la tarda, tot i que els hem ofert prou alternatives.

Si una majoria de Direccions han pogut assumir sense problemes (gairebé totes a canvi de res) no obrir, ni treballar, la tarda del dijous 5, perquè no ho podien fer les catalanes ?

¿ En quines condicions hem d'anar a negociar ?

Mentre que els sindicats hem modificat la nostra proposta inicial, oferint-los diverses alternatives, **les Direccions de les caixes catalanes no han modificat gens ni mica la seva**. Tothom pot entendre que això ja no és una negociació i ens ha de servir per reflexionar, més enllà d'aquesta situació concreta, sobre quins personatges tenim davant quan anem a negociar, quan costa aconseguir millores i el valor que tenen. **Havíem de donar un tracte preferent a qui no volia negociar ?**

Qui ha de representar els treballadors, i en el seu cas defensar-los, ha de ser flexible però no pot ser feble. El Dijous Sant va ser un exemple semblant al que ens ocupa. Si en el seu moment no ens haguéssim mantingut fermes, l'hauríem hagut de canviar per un altre dijous que ara treballaríem cada any. En canvi, el vam aconseguir a canvi de res i per sempre.

Cal, doncs, no oblidar aquest tracte de menyspreu de les nostres Direccions totes aquelles vegades que ens demanaran que hi posem el coll de franc durant aquest any que acaba de començar.

Gener 2006

2019 © CCOO SERVICIOS.